

ELS COCOTERS DE MACUTO

Vaig veure un dia a Macuto,
i els estic veient encara,
quatre cocoters en rengle
aturats davant la mar.

Eren sols davant les ones,
fils gentils de la claror,
com columnes oblidades
o fermalls de l'horitzó.

S'expandien en llur èxtasi
com si no els veiés ningú:
Espaiats, el cel somreien,
tots germans, sol cadascú.

Ran de terra ja es torçaven,
dolçament al sol girats.
Els ventalls de trenta reines,
Sostenien delicats.

Josep Carner

- a) Quantes **síl·labes** tenen els versos d'aquest poema?
- b) Com és la **rima**? (fixeu-vos bé en totes les estrofes)
- c) A la primera estrofa hi ha una **elisió**(E) i una **sinalefa**(S). Subratlleu-les i identifiqueu-les amb una fletxa.
- d) Quin **tipus d'estrofa** té aquest poema?
- e) Busqueu tres **figures retòriques** que hi ha a la segona i la tercera estrofa. Copieu-les i identifiqueu-ne el nom.

